



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

66 Bonitatem & disciplinam, & scientiam doce me: quia mandatis tuis
credidi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

66 Bonitatem & disciplinam, & scientiam doce me: quia mandatis tuis credidi.

TV quidem Domine bonitatem, seu suavitatem fecisti mecum, & tamen eam doceri simul cum disciplina, & scientia postulo. Bonitatem, & suavitatem cum proximo, Disciplinam mecum, Scientiam erga te. Hæc enim tria & mandatis tuis custodiendis necessaria sunt, & ex mandatorum custodia hauriuntur. Bonitas, & Suauitas suauitas erga proximum maximè necessaria est, quæ ex ipsa communione naturæ, & socialis vitæ instituto exhibēda est: quoniam eæ nostra infirmitate compatimur ad subueniendum indigentibus: vt habeāt *Gen. 1.* germina vnumquodque semen iuxta genus suum, vel secundum similitudinem. Sic enim legit, & allegoricè explicat S. Augustinus. *Conf. 1. 13. c. 17.* Et sanè quid suauitatis à te expectare possit, qui durus erga proximos fratres suos, filios tuos esse cognoscitur? Debet potius quisque, quam abs te recepit, suauitatem in proximos refundere: vt oleo misericordiæ exuberās gloriari possit. Ego *Psal. 51.* autem sicut oliua fructifera in domo Domini. Quid enim si Oleaster, imò syluestris arbor progenita est, nunquid non in bonam oliuam inserta est, cum surculum

caritatis, & supernaturalis dulcedinis accepit?

Disciplina erga se.

Ergo sic impinguatus, & oleum stillans in proximos, debet & disciplinam habere erga se. Custodiam quippe, & disciplinam quisque sibi necessariam videt, si videt. Est autem disciplina correctio, & eruditio, & sollicitudo se ipsum seruandi, vt à malis abstineat, à voluntate sua auertatur, ab excrecentibus inutilibus surculis se repurget, ad Domini semper se voluntatem dirigat. Nec prætereundum est vocem Hebræam **DUVO**, quam interpretes transtulit disciplinam, significare gustum, & saporationem: quo innuitur, non quâcumque disciplinam esse optandam, sed quæ ex intimo sensu, & affectu boni proficiscatur, & quæ discretionem saporum vnum quodque sapere faciat id, quod est. Quam saporationem, & discretionem gustus in primo parente perdidimus, sed tua Domine in primis gratia, & nostra accurata diligentia reparamus: quia, sicut auris verba dijudicat, sic fauces comedentis saporem, vt inquit B. Iob. Hanc verò eruditionem, quam Græci *μαθησιαν* quasi puerorum institutionem, & vt ita dicam, dolationem appellant, initio non esse gaudij, sed mæroris Apostolus asserit ad Hebræos: postea autem fructum pacatissimum exercitatis per eam reddet iustitiæ.

Iob 12.

Hebr. 12.

Scientia

Iam verò suauitatem cum proximis, disciplinam

disciplinam erga se, consequitur scientia de deo, & te, & erga te, vt incipiam cognoscere mirabilia de te, & magnalia tua acutius introrspicere; Qualia sint iudicia tua, quam recta, quam suauia intelligere: quali erga tuos sapientia, & prouidentia vtaris, manifeste cognoscere. Hæc igitur eo modo & ordine postulo, vt doceas me, quia mandatis tuis credidi: & æquum est, vt quandoquidem exortum donasti, dones & incrementum.

67 Priusquam humiliarer, ego deliqui: propterea eloquium tuum custodiui.

Bona humiliatio, quæ peccatis aditum obstruit: bona humiliatio, quæ viam ad eloquia custodienda parat: amplectenda afflictio, quæ tales fructus germinat, fructus veræ sapientiæ, & dulciores super mel, & fauum. Exiguum enim, inquit scriptura, in opere illius laborabis; & cito edes de generationibus illius. Ita erudis nos, & flagellis instruis disciplina. Vexatio enim dat intellectum auditui: & multi in flagellis, & disciplina domini facti sunt sapientiores, qui in prosperis desipiebant. Si autem intelligamus non humiliationem, qua atterimur, sed humilitatem, qua docemur, etiam sic, imò multo magis & mala declinamus, & tua eloquia custodimus. *Qua-*

Humilia- tio utilis.

Psal. 18.

Ecol. 6.

Isai. 28.